

Pesti Központi Kerületi Bíróság
Budapest
Markó utca 25.
1055

- Alkotmánybíróság részére -

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] indítványozó F/1. alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.7587/2015/4. számon meghozott – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.13.438/2014/6. számú ítéletét hatályában fenntartó – végzése ellen az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.7587/2015/4. számon meghozott végzése és a fellebbezési eljárásban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.13.438/2014/6. számú hatályában fenntartott ítélete Alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény II. cikkét, a VI. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Alaptörvény

II. cikk „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat élete a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

VI. cikk (1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magáb- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

XXVIII. cikk (1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

I./ Eljárási jogi nyilatkozatok

I./ A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 22.Bf.7587/2015/4. számú végzését, amely a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.13.438/2014/6. számú ítéletét helybenhagyta, azaz hatályában fenntartotta a panaszos jogi képviselőjeként postai úton 2015. szeptember 18. napján vettem kézhez, így az Alkotmánybíróságról szóló 2011. CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napon belül – hivatkozással az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 28. § (1) bekezdésére – kerül megküldésre jelen alkotmányjogi panasz, mégpedig az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján az ügyben első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság útján.

Abtv. 30. § (1) „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
TÁJÉKOZTATÓ IRODA
ÜGYSZÁM
KEZDŐÍRATON
ÉRKÉZÉS MÓDJA: PLY...
GYÜJTŐLADÁRA SZÉ...
ÉRK.: 2015 -11- 0 9
FELDARAB...
FELLEPLET: ... KÖZTÖR...
ÜGYSZÁM...
TÖRTÉNET...

10.

10 / 5283-0/2015
2015 NOV 24.
1
Alkotmánybíróság
akt

számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.”

1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat

28. § (1) „A beadványt a benyújtásra nyitva álló törvényi határidőben, az egyéb határidőhöz kötött eljárási cselekményt a megtételére megjelölt határidőben kell az érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez személyesen benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. A határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján hivatali időben benyújtották vagy ajánlott küldeményként postára adták. A beadvány távközlési eszköz útján történő benyújtásának nincs helye.”

II./ A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára, valamint az Abtv. 27. §-ára alapítom.

Alaptörvény 24. cikk (2) „Az Alkotmánybíróság (...)

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bíróidöntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Abtv. 27. § „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségét már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

III./ Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

IV./ Jelen ügyben az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait az ügy érdemében hozott döntések sérti. Kijelentem, hogy az indítványozó a jogorvoslati jogát a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben kimerítette.

II./ Tényállás

Az indítványozó [REDACTED] mint magánvádló jogi képviselője útján a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt a 2013. december 5. napján kelt és a 2013. december 13. napján postára adott beadványában feljelentést terjesztett elő [REDACTED] ellen a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő rágalmozás vétsége, valamint a Btk. 227. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző becsületsértés vétsége miatt.

A feljelentés I. része a hír24.hu internetes hírportálon 2013. november 14. napján megjelent [REDACTED] című cikkére, míg II. része a [REDACTED]

[REDACTED] által 2013. november 16. napján a [REDACTED] hivatalos rajongói oldalán tett közzétételre vonatkozott. Az eljárást a feljelentés I. pontja vonatkozásában a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.10.003/2014/4. számú, 2014. február 12. napján kelt végzésével megszüntette, amely végzést a Fővárosi

Törvényszék 22.Bpkf.7699/2014/3. számú. 2014. október 3. napján kelt végzésével helybenhagyta.

Az indítványozó, mint magánvádló a feljelentésében előadta, hogy [REDACTED] 2013. november 16. napján a [REDACTED] hivatalos, nyilvános, azaz bárki számára elérhető facebook rajongói oldalán olyan kifejezéseket használt, tényeket állított, amelyek alkalmasak a becsülete csorbítására, ugyanis a kifejezések olyan negatív színben tüntetik meg, melyek sértik a becsületét. A magánvádló előadta továbbá, hogy a jóhírneve, a társadalmi megbecsülése olyan szintű sárbatiprására alkalmasak ezek a szófordulatok, melyeket a vádlott közzétett, hogy azok büntetőjogi védelme vált szükségessé.

A vádlott az alábbi valótlan tényeket állította bejegyzésében és osztotta meg a nyilvánossággal:

- *"Szikéket, késeket, fűrészeket rakott egy nagy króm asztalra, mintha műtetre vagy boncolásra készülne."*
- *"A kések, a szikék, a fűrész olyan rutinnal és könnyedséggel jártak [REDACTED] kezében, mintha csak egy [REDACTED] interjút készített volna."*
- *"[REDACTED] egyenként fojtotta őket vízbe, de előtte még megnyúzta apró törékeny testüket."*
- *"[REDACTED] amint észrevett, egy elektromos sokkolóval esett nekem. A videokamerát darabokra törte, engem med addig rázott az árammal, amíg elvesztettem az eszméletemet."*

Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2015. március 20. napján kelt és a 20.B.13.438/2014/6. számú ítéletével [REDACTED] vádlottat az ellene rágalmazás vétsége és becsületsértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A nevezett ítélet indoklásában az elsőfokú bíróság az alábbiak szerint foglalt állást:

„A bíróság álláspontja szerint azért nem alkalmas a vádlotti írásmű a magánvádló becsületének csorbítására, mert az a szöveg nyelvtani értelmezésén túlmutató, irodalmi stilisztikai értelmezését követően, objektív vizsgálva nem hihető, abszurd cselekménysort tartalmaz. Az abszurdítás miatt, az objektív szemlélő, olvasó az írást nem veszi szó szerint és nem hiszi el, hogy a magánvádló ilyen erőszakos, agresszív, tőle életidegen, bűncselekményeknek minősülő magatartást tanúsított volna.”

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a magánvádló terjesztett elő fellebbezést.

A Fővárosi Törvényszék, mind másodfokú bíróság a 2015. szeptember hó 15. napján kelt 22.Bf.7587/2015/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta, ugyanis álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg, és a megalapozott tényállásból okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott bűncselekményt nem valósított meg. A másodfokú bíróság végzésében kiemelte továbbá, hogy *„a szöveg objektív vizsgálatának elvégzése után helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott által készített írásmű groteszk, abszurd, karikatúra-szerű írásnak minősül, így azt az átlagolvasó nem hiszi el, ugyanez igaz a kívülálló olvasóra is. Ehhez képest arra is helyesen utalt, hogy nem bír jelentőséggel a fenti objektív vizsgálat mellett az a körülmény, hogy a magánvádló által hivatkozott kommentelők egy része a vádlott által írt történetet elhitték.”*

Az indítványozó, mint magánvádló az elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésével a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 386. § (1) bekezdése szerint ugyanis a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek csak akkor van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével

- a) olyan vádlott bűnösségét állapította meg, illetőleg olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett, vagy vele szemben az eljárást megszüntette,
- b) olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az első fokú bíróság nem rendelkezett,
- c) az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.

Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat kimondja továbbá, hogy:

32. § (1) *"Az Abtv. 26., § (1) bekezdés b) pontjában, a 27. § b) pontjában és 56. § (2) bekezdésében foglalt jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvolsata. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem vagy indítvány benyújtását is lehetővé teszi."*

Előadom, hogy az indítványozó a büntetőeljárásban, mint magánvádló vett részt, így közvetlen érintettsége az ügyben megállapítható.

E körben a Tisztelt Alkotmánybíróság 1/2015. számú határozata kimondja ugyanis, hogy

III. [9] *„Az indítványozó érintettségét illetően a befogadás során vizsgálandó volt, hogy a büntetőeljárás keretein belül milyen minőségben vett részt az alkotmányjogi panaszos, mivel önmagában a sértetti pozíció nem biztosít alapot a személyes érintettség megállapítására a tekintetben, hogy az állam miként gyakorolja büntető igényét. A panaszos azonban sértetti minőségén túl, magánvádlóként lépett fel az alapügyben és személyre vonatkozóan alapjogát érintő bírósági döntés született”.*

III./ Alaptörvény-ellenesség

I./ A jelen ügyben született bírói döntések Alaptörvény-ellenessége elsődlegesen abban áll, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjogát sérti az indítványozónak.

Álláspontom szerint ebben a körben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, valamint a 28. cikke összekapcsolható, és összekapcsolandó.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelet bármely vádat vagy valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

Az Alaptörvény 28. cikke kimondja, hogy *„A bíróságok a jogalkalmazás során a*

jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Btk. a rágalmazás vétségéről az alábbiak szerint rendelkezik:

Btk. 226. § (1) „Aki valakiről más előtt a becsület csorbitására alkalmas tényt állít, híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés két évig terjedő szabadságvesztés, ha a rágalmazást

a) aljas indokból vagy célból;

b) nagy nyilvánosság előtt, vagy

c) jelentős érdeksérelmet okozva

követi el.”

A becsületsértés vétségéről a Btk. az alábbiak szerint rendelkezik:

Btk. 227. § (1) „Aki a 226. §-ban meghatározottakon kívül mással szemben

a) a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízataának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben vagy

b) nagy nyilvánosság előtt

a becsület csorbitására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

Az idézett jogszabályi rendelkezések egyértelműen rögzítik, hogy ha és amennyiben valaki más előtt valaki másról a becsületsorbitására alkalmas tényt állít, híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ, rágalmazás vétségét míg, aki a Btk. 226. §-ában meghatározottakon kívül a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízataának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben, avagy nagy nyilvánosság előtt a becsület csorbitására alkalmas kifejezést használ a becsületsértés vétségét követi el.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 22.Bf.758/2015/4. számú ítéletével helybenhagyta a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.13.438/2014/6. számú ítéletét, ekként ezen ítélet érdemi indoklását is helytállónak fogadta el.

1./ Az elsőfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, hogy [REDACTED] vádlottat az ellene emelt vád alól felmenti, arra alapozta, hogy

„a bíróság álláspontja szerint azért nem alkalmas a vádlotti írásmű a magánvádló becsületének csorbitására, mert az a szöveg nyelvtani értelmezésén túlmutató, irodalmi, stilisztikai értelmezését követően, objektíven vizsgálva nem hihető, abszurd cselekménysort tartalmaz. Az abszurditás miatt, az objektív szemlélő, olvasó az írást nem veszi szószerint és nem hiszi el, hogy a magánvádló ilyen erőszakos, agresszív, tőle énidegen, bűncselekménynek minősülő magatartást tanúsított volna.”

Az elsőfokú bíróság annak ellenére a fenti megállapítását tette, hogy a magánvádló az elsőfokú eljárás során számos olyan, mind a vádlott, mind a magánvádló hivatalos facebook oldalát, valamint a feljelentés tárgyát képező írásművet olvasók hozzászólását csatolta, melyek azt igazolták, bizonyították, hogy az átlagolvasók, a hétköznapi emberek a vádlotti írásműben foglalt tényállításoknak hitelt adtak.

A magánvádló az eljárás során szám szerint összesen 30 olyan hozzászólást csatolt ami azt igazolta, hogy az átlagolvasó személyek hitelt adtak a vádlotti írásműben foglalt tényállításoknak, valamint csatolta az eljárás során azon oldal példányát is, melyben a feljelentés tárgyát képező írásmű olvasó személyek közül többen 2015. február 19. napjára tüntetést szerveztek a magánvádló lakhelyére.

A teljesség igénye nélkül az átlagolvasók az alábbi hozzászólásokat tették e körben a bejegyzésekhez:

- "Van két kutyusom. Mindekettő menhelyről. pedig én egyszerű ember vagyok, sokszor kell lemondanom valamiről azért, hogy jusson nekik tápra. Mikor ilyen olvasok görcsbe rándul a gyomrom. Nekünk állatbarátoknak most össze kell fognunk és ki kell állnunk azokért, akik ezt nem tehetik meg. Aki jóézésű és állatbarát az csatlakozik hozzám és demonstrál velem az állatkínzás ellen [REDACTED] háza előtt."
- "Én magam írtam egy levelet a [REDACTED] nek amiben kértem hogy határolódjanak el ettől. Az állatkínzás semmilyen formája sem megengedhető!! Bűncselekmény!! És ők! tényleg állatkínzókat mutogatnak nekünk főmúsortidőben? (...) Mit képzelsz ez a [REDACTED]? Neki bármit lehet??"
- "Szegény kutyulik. Ezt azért mnem feltételzetem volna még [REDACTED] sem."
- "Ez egy igazi szemétláda! Én állatvédő vagyok! Ez a [REDACTED] egy igazi köcsög, hogy ilyeneket csinál szegény kiskutyákkal! Komolyan elbeszélgetnék a csávóval!"
- "Rohadjon ki a bele annak aki ilyen tesz állatokkal! Mocskos [REDACTED]!!"
- "Kíváncsi lennék hogy a 'kedves [REDACTED]' családja vajon mit szól ehhez! A felesége most biztos nem olyan kurva büszke az urára, aki a tévében mosolyog, szabadidejében meg ilyen mocskos dolgokat művel."
- "Felgyújtának minden embert aki bántja az állatokat!!! [REDACTED] nem ezt az arcát mutatja a médiának, most biztos sokan magukba néztek akik szeretik őt! Rohadna meg!!"
- "Ezt már tavaly is hallottam [REDACTED] hogy kutyákat kínozt. Mekkora féreg!!! Őt kéne megkínozni."
- "Én elhittem. Belőle bármit kinézek."

Előadom továbbá, hogy a 285/2000. számú bírósági határozta kimondja, hogy „A társadalomban kialakult általános megítélés, az általános erkölcsi és közfelfogás az, amelynek figyelembevételével kell eldönteni, hogy az adott tényállítása vagy híresztelése alkalmas-e a becsület csorbitására.”

A fentiek alapján megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a tényállás objektív értelmezése és azoknak a becsületcsorbitására való alkalmasságának vizsgálata során nem a társadalomban kialakult általános megítélést, az általános erkölcsi és közfelfogást vették figyelembe és ítéletüket meghozatalának alapjául, hanem a saját szubjektív mércéjüket alkalmazták. Egyértelműen megállapítható ugyanis, hogy az eljáró bíróságok elrugaszkodtak a bizonyítékoktól (a csatolt hozzászólásoktól, melyek igazolták az általános társadalmi vélekedést, nevezetesen, hogy az átlagolvasók a vádlotti írásműben foglalt tényállításoknak hitelt adtak, azokat valóban fogadták el), és azok helyett a saját szubjektív értékítéletüket vették alapul, saját szubjektív mércéjüket alkalmazták.

Kijelenthető ugyanis, hogy a panaszolt ítéleteket meghozó, eljáró bírók magasan kvalifikáltak, több diplomások, széles körű műveltséggel rendelkező személyek, akik mindezen képességüknél fogva képesek arra, hogy az inkriminált írásműben groteszk,

abszurd íráselemeket fedezzenek fel, melynek okán számukra az abban foglaltak fikcióként és ekként hihetetlennek minősüljenek. Megállapítható azonban, hogy annak vizsgálata során, hogy egy tényállítás a becsület csorbítására alkalmas-e nem csupán ilyen magasan kvalifikált személyek értékítéletét kell figyelembe venni, hanem a társadalmi közfelfogást.

Kijelenthető továbbá, hogy a társadalmi közfelfogást az inkriminált írásmű tekintetében a magánvádló által becsatolt hozzászólások tudják leképezni, ekként igazolni avagy cáfolni azt, hogy az átlagolvasók hitelt adtak-e a vádlotti írásműben foglalt tényállításoknak, valamint, hogy az panaszolt ítélet szerint is tényállításnak minősülő kifejezések objektív alkalmasak-e a magánvádló becsületének megsértésére.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „*Magyarország független, demokratikus jogállam.*” Ezen Alaptörvényi rendelkezésből, nevezetesen a jogállamiság elvéből fakad a jogbiztonság követelménye és a tisztességes eljáráshoz való jog.

A jogbiztonság követelménye és a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben rögzített jogok elsődlegesen a jogalkotó köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára, míg a jogalkalmazó köteletségévé azt teszi, hogy ezen jogszabályokat rendeltetésüknek, a józan észnek és a közjónak megfelelően, kiszámíthatóan értelmezzék és alkalmazzák.

Mindezek okán megállapítható, hogy a jogbiztonság és a tisztességes eljárás nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, hanem hogy az egyes jogalkalmazók azt kiszámítható módon, rendeltetésüknek megfelelően, egységesen értelmezzék és alkalmazzák.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a tisztességes eljárás tekintetében a 6/1998. (III. 11.) határozatában az alábbiakat foglalta össze:

„a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint azt összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes.”

Megállapítható továbbá, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél.

Mindezen tények okán megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a rágalmazás valamint becsületsorbitás vétségeinek **törvényi rendelkezéseit nem rendeltetésüknek megfelelően alkalmazták**, ugyanis a becsületsorbitásra való alkalmasság megállapítása során nem objektív értelmezést alkalmaztak, ekként nem a társadalomban kialakult általános megítélést, az általános erkölcsi közfelfogást vették figyelembe és tették az ítéletek alapjává, hanem a saját **szubjektív mércéjüket alkalmazták és a saját szubjektív megítélésüket vették figyelembe, amely súlyosan sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát.**

Megállapítható, hogy az eljáró bíróságok azzal, hogy a bizonyítékoktól, valamint a józan észről elrugaszkodva, a saját szubjektív mércéjüket alkalmazták a

kiszámíthatóság a jogbiztonság követelményeit, ekként a tisztességes eljáráshoz való alapjogot sértették meg.

Előadom továbbá, hogy a fentebb már idézett büntetőjogi jogszabályi rendelkezések alapján egyértelműen megállapítható, hogy a rágalmazás, avagy becsületsértés tényállásainak kimerítéséhez a törvényi rendelkezések nem követelik meg, hogy a sérelmezett állításokat a társadalom tagjai közül sokan elhiggyék. A bűncselekmények megvalósulnak ugyanis azzal, hogy az elkövető valaki másról a becsületcsorbítására alkalmas tényt állít.

Mindezek alapján megállapítható, hogy sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát azon bírósági ítéletekben megfogalmazott álláspont is, miszerint az, ahhoz, hogy a nevezett bűncselekmények megvalósuljanak, a törvényi tényállásokat a bíróságok – a jogbiztonság követelményeivel ellentétesen – szubjektív mércéjüket követve egy további tényállási elemmel, önkényesen kiegészítették, nevezetesen azzal, hogy a sérelmezett közléseket az átlagolvasónak el kell hinnie.

A panaszolt elsőfokú ítélet kimondja ugyanis, hogy:

„...a bíróság álláspontja szerint azért nem alkalmas a vádlotti írásmű a magánvádló becsületének csorbítására, mert az a szöveg nyelvtani értelmezésén túlmutató, irodalmi, stilisztikai értelmezését követően, objektíven vizsgálva nem hihető, abszurd cselekménysort tartalmaz. (...) A mű részeiben és összességében sem hihető egy átlagolvasó, továbbá a vádlottat és a magánvádlót esetleg egyáltalán nem ismerő, tehát kívülálló olvasó számára. (...) a bíróság álláspontja szerint egy átlagolvasó nem veszi készpénznek, nem hiszi el az inkriminált írásban foglaltakat. Ugyanez igaz arra a kívülálló „objektív olvasóra”, aki valamilyen csoda folytán egyáltalán nem ismerné a vádlottat, sem pedig a magánvádlót.”

2./ Alkotmányjogi panaszomban a kifejezett kérelem körében előadtam, hogy a bírói döntések az Alaptörvény II. cikkében deklarált emberi méltósághoz, valamint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében deklarált jóhírnévhez való alapjogát is sérti az indítványozónak.

Alaptörvény II. cikk *„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat élete a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”*

Alaptörvény VI. cikk (1) *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán-és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák.”*

Előadom, hogy a panaszolt elsőfokú ítéletben az alábbiak kerültek rögzítésre:

„A vádlott, az írásmű nyelvtani értelmezése alapján, nem véleményt, értékítéletet fogalmaz meg [redacted] magánvádlóval kapcsolatban, nem kritizálja őt vagy munkásságát az írásban, hanem egy szikár tényeket tartalmazó történetet ír le. (...) Jellemzően alkalmas a becsület csorbítására az olyan tényállítás, amely büntető-, szabálysértési- vagy fegyelmi eljárás megindítására alapul szolgálhat. Mivel vádlott írásában [redacted] magánvádlót bűncselekmények (többredebeltől állatkínzás és személyi szabadság megsértésének büntette, valamint testi sértés vétsége) elkövetésével hozza összefüggésbe, ezért a becsület csorbítására feltétlenül alkalmasnak minősülne a magánvádló esetleges közszereplői minőségétél

függetlenül. (...) a bíróság, mind a rágalmazás, mind pedig a becsületsértés vétségének megállapíthatóságát a fent kifejtett indokokból - jogellenesség hiánya - miatt kizárta és a vádlottat (...) bűncselekmény hiányában felmentette az ellene felhozott vádak alól."

Az idézett ítéleti indoklás alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság, bár a vádlotti írásműben foglalt kijelentéseket tényállításoknak és az abban foglaltakat a becsületsorbításra feltétlenül alkalmasnak minősítette, megállapította, hogy a vádlott nem követett el bűncselekményt, ekként **az indítványozó Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóságát, valamint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt jóhírnevét nem részesítette védelemben.** Az idézett inoklás okán szintúgy megállapítható, hogy az eljáró bíróság a Btk. 226. § (1) bekezdése által szankcionálni rendelt rágalmazás vétségét, valamint a Btk. 227. § (1) bekezdése által szankcionálni rendelt becsületsértés vétségét nem rendeltetésüknek megfelelően értelmezte és alkalmazta.

A 285/2000. bírósági határozat is kimondja, hogy *"Általában alkamasa a becsületsorbításra az olyan tény állítása, híresztelése, amely a valósága esetén büntető, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhat."*

A 4/2007. bírósági határozat is azt rögzíti, hogy *"Rágalmazást valósít meg, aki a becsület csorbítására alkalmas módon azt állítja, hogy a sértett lop, csal, hazudik, okiratot hamisít, illetve pedagógusként a gyermekek bizalmával visszaél, őket megkárosítja, megkülönbözteti."*

Előadom, hogy panaszolt elsőfokú ítélet is rögzíti, hogy a vádlott súlyos, többrendbeli állatkínzás és személyi szabadság megsértésének büntette, valamint testi sértés vétsége elkövetésével vádolta meg valótlanul a magánvádlót, ekként a vádlott magatartása a következetes bírói gyakorlat alapján rágalmazásnak minősülne, azonban tekintettel azon tényre, hogy a bíróság megítélése alapján a vádlott írásműve abszurd és groteszk irodalmi írásműnek minősül, a bíróság álláspontja szerint nem alkalmas a becsületsorbításra alkalmasság megállapítására.

Kiemelem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az 1/2015. (I. 16.) határozatában rögzítette, hogy *"A bíróságok a jogalkalmazása során alapvető kötelezettség a jogszabályok szövegének elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban történő elemzése, mely során kiemelt szereppel bír a közjó és az erkölcs szem előtt tartása (Alaptörvény 28. cikk) (...) A büntető jogi szabályozás, bár a sértett személyét, becsületét védi, azt a társadalom egy tagjának sérelmeként, a társadalom által elítélendő, az egész társadalomra veszélyes cselekményként fogja fel, és a szankciómálás elsősorban az erkölcsi elégtételt, valamint a prevenciót szolgálja."*

A fentiek alapján megállapítható, hogy a panaszolt bíróságok jogalkalmazásuk során azon alapvető kötelezettségüket mulasztották el, hogy a jogszabályok szövegét azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék, figyelembe vegyék a közjót és erkölcsöt, melynek okán ítéletükkel a prevenciót szolgálva a magánvádló Alaptörvényben rögzített emberi méltóságát és jóhírnevét védelemben részesítsék.

Megállapítható, hogy sajnálatosan manapság a lakosság tagjai sajtótermékeken és

médiaszolgáltatásokon keresztül naponta többször is az emberi szadizmusról, kegyetlenségről hallanak híreket, mely hírek oly szinten megbotránkoztatóak, hogy legszívesebben azokat senki sem akarná elhinni. Szintúgy megállapítható továbbá, hogy az utóbbi tíz évben Magyarországon számtalan jogerős ítélet született állatkínzás büntetnének megállapítása körében.

Előadom továbbá, hogy a társadalom az állatokkal, illetve az emnberekkel szemben különösen kegyetlen módon elkövetett cselekményekre (mint például amit a vádlotti írásmű is tartalmaz) szenzítíven reagál, az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága okán azokról szóló tudósításoknak hitelt adnak.

Mindezek okán megállapítható, hogy a **panaszolt bírósági ítéletek sértik az indítványozó Alaptörvény II. cikke által védelmezni rendelt emberi méltósághoz valamint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése által védelmezni rendelt jó hírnévhez fűződő alapjogait, ugyanis a fentiekkel ellentétben azokat nem részesítette védelembe.**

Most, amikor egyre inkább terjed az internetes, sajtóterméken avagy médiaszolgáltatásokon keresztül megvalósított nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás avagy becsületsértés vétsége, a bíróságok által - ítéletben rögzítve - kimondani azt, hogy egy személyt nyugodtan lehet rágalmazni. becsületét, jó hírnevét, ekként emberi méltóságát nyugodtan meg lehet sérteni - oly módon például, hogy azt állítjuk róla valótlanul, hogy súlyos, többrendbeli állatkínzás és személyi szabadságmegsértésének büntettét, valamint testi sértés vétségét követett el - ha és amennyiben esetlegesen azt az elkövető irodalmi köntösbe bújtatja, súlyosan sérti az Alaptörvényben rögzített és az Alaptörvény által abszolút védelemben részesített emberi méltósághoz fűződő alapjogot, valamint az Alaptörvény által mindenki számára biztosított jó hírnévhez fűződő alapjogot.

Előadom továbbá, hogy [redacted] vádlott nem csupán ezen egyetlen bejegyzést osztotta meg nyilvános oldalán [redacted] kapcsolatban, hanem a 2013. évet [redacted] elleni harcának nevezve és annak keretében számtalan, az indítványozó emberi méltóságát, becsületét és jóhírnevét sértő kijelentéseket, tényállításokat osztott meg a nyilvánossággal (melynek keretében többek között az alábbiakat osztotta meg a nyilvánossággal: "[redacted]", "[redacted] olyan [redacted] hogy azért nem kellett sebészcsoporthoz az eltávolításához, mert annyira nyálkás az egész lénye, mintha vazelint izzadni", "állítom [redacted] hogy média pszichopata", "a magánvádlónak a cinizmusától és a pszichopátiás gátlástalanságától" "egy hullarabló. Nyilvános hullarabló", "ez a pszichopata", "média pszichopata jogi terrorján", "[redacted] klinikai pszichopata", "egy félemeber", "nincs lelkiismerete", "nem szereltek bele lelket"). Előadom, hogy a vádlott bár a 2013. évet jelölte meg a [redacted] elleni harc éveként, nem csupán ebben az egy évben osztott meg a fentiekhez hasonló tartalmú bejegyzéseket, közléseket, hanem a mai napig.

Előadom továbbá, hogy a fentiek okán az indítványozó mindezidáig összesen öt büntetőeljárást (rágalmazás és becsületsértés vétségének elkövetése okán) és három polgári (személyiségi jog megsértésének megállapítása iránti eljárást) indított [redacted] ellen, amely eljárások közül egy büntetőeljárásban mondták ki [redacted] bűnösnek becsületsértés vétségének elkövetése okán (azon kijelentés tekintetében,

hogymint [REDACTED], azonban ezen döntés sem jogerős.

Az eljárások során a bíróságok több alkalommal döntöttek úgy - nem jogerősen - és helyezkedtek arra az álláspontra, hogy [REDACTED] közszereplőnek minősül, ekként fokozottan tűrni köteles a vádlotti írásműben foglaltakat, avagy úgy, hogy a vádlotti írásművekben foglaltak csupán véleménynyilvánításnak, avagy a véleménynyilvánítás szabadságának határain belüli bírálatoknak minősülnek. Mindezen bírósági döntések pedig azt erősítették, hogy [REDACTED] a szólásszabadság leple mögé bújva, mind a büntetőjogi, mind a polgári jogi felelősség alól mentesülhessen.

Tették ezt a bíróságok oly módon, hogy az indítványozó a különféle eljárásokban mindvégig a Tisztelt Alkotmánybíróság meghozott határozaira, az abban foglaltakra hivatkozott, nevezetesen az emberi méltóság és véleménynyilvánítás szabadságának, mint alkotmányos alapjogok egymáshoz való viszonya kapcsán, avagy a közszereplői minőség kapcsán tett alkotmányos értelmezésekre.

A Tisztelt Alkotmánybíróság az 1/2015. (I. 16.) Alkotmánybírósági döntésében egyértelműen kimondta, hogy *"Az emberi méltósághoz való alapjog, illetve annak nevesített elemeként szereplő jóhírnévhez való jog és a véleménynyilvánítás szabadságának egymáshoz való viszonya, alkotmányos alapjogok versengését feltételezi. (...) az alkotmányosan védett véleménynyilvánítás köre a közhatalmat gyakorló személyekkel, valamint a közszereplő politikusokkal kapcsolatban tágabb, mint más személyek esetében. (...) Alapvető jog korlátozása pedig csak más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a szükségesség, arányosság és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával kerülhet sor. (...) Az emberi méltósághoz való jog azonban nem egyszerű versengő alapjogként szerepel, hanem azt az Alaptörvény IV. módosítása értelmében, mintegy kiemelten védett alapjogot a véleménynyilvánítás elé helyezve kimondja, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának megsértésére. (...) csak és kizárólag az érintett személy lejárására irányuló, egyfajta szitokszóként megjelenő forma nem tartozik a véleménynyilvánításhoz való jog gyakorlásának alkotmányosan védett körébe."*

Szintúgy megállapítható, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság 7/2014. (III.7.) kimondta, továbbá hogy *"az emberi méltóságból fakadó becsületvédelem, jó hírnév és az állami intézményekbe vetett közbizalom a véleményszabadság és így a közügyeket érintő szólás alkotmányosan igazolható korlátját jelenti. Nyilvánvaló emellett az is, hogy nem a közéleti véleménynyilvánítás szabadságával él, aki a másik személy emberi mivoltában való megalázása érdekében használ súlyosan bántó, vagy sértő kifejezéseket. Ennek megfelelően az emberi státuszt közvetlenül megtestesítő emberi méltóság a közéleti vita szabadságának határvonalát jelöli ki. A közügyeket vitató szólásnak az emberi méltóság e korlátozhatatlan, az emberi státuszt meghatározó lényege előtt kell engednie. A közügyek vitatását érintő véleményszabadság emberi méltóságból fakadó konkrét jogági korlátait elsősorban a polgári jog személyiségvédelmi szabályai, valamint a büntetőjog eszközrendszere jelölik ki. Az emberi méltóság büntetőjogi védelme a büntetőjog ultima ratio jellegéből fakadóan kizárólag azokkal a legsúlyosabb esetekkel szemben nyújthat oltalmat, amikor a közölt vélemény alkotmányos jogot sért vagy a jogsérelem veszélye közvetlenül jelen van. Ezt az álláspontot erősíti egyfelől az állami büntetőigény érvényesítésének*

közhatalmi, legális kényszerselekményeken nyugvó karaktere, másfelől pedig a büntetőjogi szankció megtorló és stigmatizáló jellege is. A büntetések elrettentő hatása a közélet véleményformálásában résztvevőket is megfélemlíti, elriasztja, amely így éppen a demokratikus és plurális alapokra épülő közélet kibontakozását és értékét gyengíti el."

Mindezek okán megállapítható, hogy jelenleg egyre inkább terjed az internetes, sajtóterméken avagy médiaszolgáltatásokon keresztül megvalósított nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás, becsületsértés vétsége, személyiségi jogok megsértése, azonban az eljáró bíróságok a Tisztelt Alkotmánybíróság döntéseiben foglalt iránymutatásai ellenére ezeknek gátat nem vetnek, hanem számtalan olyan ítéletet hoznak, melyek táptalajt adnak arra, hogy az elkövető személyek a szólásszabadság leple mögé bújva akár polgári jogi avagy büntetőjogi felelősségre vonás alól mentesülhetnek.

Az előadottak alapján a sérelmezett bírósági döntések Alaptörvény-ellenessége megállapítható, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványomat befogadni és kifejezett kérelmemnek megfelelően a bírósági döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2015. év november hó 4.

Tisztelttettel:

Mellékletek:

F/1. ügyvédi meghatalmazás

F/2. Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.13.438/2014/6. számú ítélete

F/3. Fővárosi Törvényszék 22.Bf.7587/2015/4. számú végzése